

EXPUNERE DE MOTIVE

A. 1. Stabilirea regimului vamal și fiscal al mărfurilor comercializate prin magazinele amplasate în aeroporturile internaționale după locurile stabilite pentru efectuarea controlului vamal:

Urmare a intrării în vigoare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr.104/2002 privind regimul vamal al marfurilor comercializate în regim duty-free, autorizațiile emise de Ministerul Finanțelor Publice pentru funcționarea magazinelor duty-free situate în punctele de control pentru trecerea frontierei de stat aeriene și-au încetat valabilitatea și implicit activitatea magazinelor a fost întreruptă.

Din dorința de a oferi servicii suplimentare călătorilor care utilizează ca mijloc de călătorie avionul, pentru a călători spre o destinație internațională, de a asigura surse de finanțare pentru modernizarea aeroporturilor, de a stimula consumul de marfuri românești și de a asigura promovarea unei bune imagini a României peste hotare, este necesară eliminarea oricărui neconcordanță din cadrul juridic existent, respectiv stabilirea coordonatelor necesare funcționării unor magazine care să comercializeze marfuri românești și străine, dar în condițiile plății obligațiilor fiscale, așa cum de altfel se procedează și pe aeroporturile internaționale din UE.

Precizăm că ținând cont de structura mărfurilor permise a fi comercializate prin aceste magazine, indiferent dacă sunt marfuri românești sau străine se vor plăti la bugetul statului și accizele stabilite prin reglementările legale în vigoare în materie.

Având în vedere, interesul deja manifestat în acest domeniu de firme de prestigiu din UE, precum și din România, de a desfășura activități comerciale în aeroporturile internaționale din țara noastră, cel manifestat de Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței de a susține dezvoltarea și modernizarea aeroporturilor internaționale din țară, precum și argumentele mai sus prezentate, propunem spre adoptare proiectul alăturat.

2. Sistemul de antrepozitare fiscală:

Începând cu data de 1 ianuarie 2004, pentru alcool, băuturi alcoolice, produse din tutun și uleiuri minerale se instituie sistemul de antrepozitare fiscală.

Antrepozitele fiscale pot funcționa numai pe baza autorizațiilor emise de Ministerul Finanțelor Publice ca autoritate fiscală competentă.

Întrucât numărul agenților economici operatori în acest domeniu este destul de mare iar implementarea sistemului de antrepozitare trebuie pregătită din timp pentru a nu interveni blocaje în activitatea agenților economici, autorizarea agenților ca antrepozitari fiscali pentru anul 2004 va începe la data de 1 octombrie 2003.

3. Plata expertizelor judiciare și depunerea cauțiunilor de către Ministerul Finanțelor Publice:

În prezent nu există nici o prevedere legală referitoare la posibilitatea efectuării plății expertizelor judiciare și a depunerii cauțiunilor de către Ministerul Finanțelor Publice în cauzele în care acesta este parte în numele statului sau în nume propriu.

Prin ordonanță se prevede ca suportarea acestor sume să se facă din capitolul de despăgubiri din bugetul Ministerului Finanțelor Publice.

4. Organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală:

Unul din obiectivele strategice de reformă a administrării veniturilor publice stabilit prin Strategia Ministerului Finanțelor Publice pentru perioada 1 ianuarie 2002 – 31 decembrie 2006 îl constituie înființarea unei Agenții Naționale de Administrare Fiscală, organizată pe o bază funcțională cu personalitate juridică până la 1 ianuarie 2004.

Modul de organizare și funcționare al Agenției permite ca aceasta să elaboreze și să implementeze o politică proprie operațională în măsură să utilizeze și să dezvolte instrumente moderne în activitatea sa – planificarea operațională, managementul riscului și managementul eficienței.

Menționăm că modelul propus de organizare a activității de administrare a veniturilor corespunde tendințelor de modernizare a administrației fiscale manifestate în rândul țărilor membre ale Uniunii Europene și a fost însușit de experții Departamentului de Afaceri Fiscale din cadrul Fondul Monetar Internațional.

Crearea Agenției permite creșterea eficacității și eficienței colectării veniturilor care să realizeze un nivel sporit de conformare voluntară prin furnizarea de servicii de asistență a contribuabililor moderne și de încredere, control fiscal, precum și urmărirea la timp datoriei fiscale neplătite.

Printre avantajele pe care le conferă noua formă de organizare în domeniul administrării fiscale, menționăm:

- » îmbunătățirea sistemului managerial prin unificarea într-o singură entitate a tuturor funcțiilor de administrare fiscală: de înregistrare, declarare, colectare, control fiscal, soluționarea contestațiilor și a funcțiilor suport aferente;
- » creșterea gradului de încredere publică în sistemul de administrare fiscală prin creșterea gradului de transparență a activității;
- » asigurarea, la un nivel corespunzător din punct de vedere calitativ și cantitativ, a resurselor umane necesare îndeplinirii funcțiilor, sarcinilor și obiectivelor Agenției.

În acest sens, s-a prevăzut înființarea Agenției Naționale de Administrație Fiscală, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Ministerului Finanțelor Publice.

Agenția este responsabilă, atât la nivel central cât și la nivel teritorial, în numele și în contul statului, de aplicarea legislației privind impozitele, taxele, contribuțiile și alte venituri ale bugetului de stat, precum și a acelor resurse ale altor autorități și instituții publice centrale sau ale Comunităților Europene a căror administrare îi este conferită prin acte normative sau convenții, exclusiv veniturile datorate în vamă.

5. Preluarea activității de administrare a veniturilor bugetare reprezentând contribuții sociale de către Ministerul Finanțelor Publice

Prin ordonanță se prevede preluarea, de la data de 1 ianuarie 2004, de către Ministerul Finanțelor Publice de la Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei și de la Ministerul Sănătății a activităților privind declararea, constatarea, controlul, colectarea și soluționarea contestațiilor pentru contribuția de asigurări sociale, contribuția pentru asigurări de somaj, contribuția pentru asigurări sociale de sănătate și contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale, datorate de către persoanele juridice și fizice care au calitatea de angajat.

Prin preluarea activității de administrare a veniturilor bugetare reprezentând contribuții sociale de către Ministerul Finanțelor Publice se urmărește:

- creșterea gradului de colectare a obligațiilor reprezentând contribuții sociale;
- eliminarea paralelismelor în administrarea acestor venituri;
- unificarea procedurilor de administrare pentru toate contribuțiile și corelarea acestora cu procedurile utilizate pentru administrarea veniturilor bugetului de stat;

- creșterea nivelului de conformare a contribuabililor;
- ofera un tratament mai consecvent contribuabililor;
- reduce povara declarativa a contribuabililor.

Prin proiectul propus, activitatea de control și de soluționare a contestațiilor va fi preluată de către Ministerul Finanțelor Publice, începând cu data de 1 octombrie 2003.

B. I. Modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 75/2001 privind organizarea și funcționarea cazierului fiscal:

Prin Ordonanța Guvernului nr.75/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.410/2002, a fost aprobată organizarea și funcționarea cazierului fiscal.

Ulterior acestui moment, prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr.3/2003 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili din municipiul București și județul Ilfov, a fost înființată Direcția generală de administrare a marilor contribuabili din municipiului București și din județul Ilfov. Întrucât în art.3 din Ordonanța Guvernului nr.75/2001 este prevăzut că organizarea cazierului fiscal se face doar la nivelul Ministerului Finanțelor Publice și al direcțiilor generale ale finanțelor publice județene, pentru a evita confuziile din partea contribuabililor considerăm necesară menționarea expresă în acest articol și a Direcției generale de administrare a marilor contribuabili din municipiului București și din județul Ilfov.

În procesul de aplicare până în prezent a prevederilor Ordonanței Guvernului nr.75/2001 privind organizarea și funcționarea cazierului fiscal, au fost identificate o serie de posibilități de îmbunătățire, în sensul clarificării și completării conținutului acestora, respectiv:

- precizarea, la art.8, a momentului în care trebuie prezentat certificatul de cazier fiscal în cazul asociațiilor și fundațiilor, precum și a interdicției pentru instanțele și organele competente de a dispune înscrierea în Registrul asociațiilor și fundațiilor, respectiv autorizarea exercitării unei activități independente, în cazul în care în cazierul fiscal există înscrise fapte de natură penală;
- modificarea termenului de eliberare a certificatului de cazier fiscal, în regim de urgență, la 5 zile lucrătoare;
- actualizarea cuantumului taxei percepute pentru eliberarea certificatului de cazier fiscal.

Întrucât activitatea de gestionarea a cazierului fiscal este finanțată din bugetul de stat și desfășurată de organele teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice, taxa menționată mai sus se constituie venit al bugetului de stat.

II. Măsuri referitoare la recuperarea arieratelor bugetare:

Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/2002 pentru recuperarea creanțelor bugetare, cu modificările și completările ulterioare, a fost stabilit cadrul legal pentru acordarea înlesnirilor la plata creanțelor bugetare.

Prin Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare, cu modificările și completările ulterioare, a fost modificată data plății. Astfel, până la 31 decembrie 2002, au fost în vigoare prevederile art. 11 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996, privind executarea creanțelor bugetare, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora pentru plătitorii care au cont bancar, data plății este data la care băncile debitează contul plătitorului pe baza instrumentelor de decontare specifice, confirmate prin ștampila și semnătura autorizată a acestora, cu condiția creditării contului bugetar corespunzător.

Începând cu data de 1 ianuarie 2003, această materie a fost reglementată în art. 24 din Ordonanța Guvernului nr. 61/2003, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.79/2003 și modificată prin Legea nr.232/2003 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr.36/2003 privind corelarea unor dispoziții din legislația financiar-fiscală, potrivit căruia *„În cazul plății efectuate prin decontare bancară sau mandat poștal, pentru obligațiile bugetare cu termen de plată fix sau stabilit sub formă de interval, obligația bugetară se consideră plătită la*

data creditării contului bugetar corespunzător. În înțelesul acestei prevederi contul bugetar corespunzător este contul curent al trezoreriei statului deschis la Banca Națională a României”.

De la intrarea în vigoare a acestui text au apărut o serie de disfuncționalități în respectarea graficului de plăți stabilit prin convențiile încheiate în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/2002, cu modificările și completările ulterioare, deoarece plata a fost efectuată în termenul stabilit în convenție, dar creditarea contului bugetar corespunzător, respectiv al contului general al trezoreriei statului deschis la Banca Națională a României a fost făcută ulterior acestui termen.

Totodata, unii debitori beneficiari ai înlesnirilor la plata acordate în condițiile actului normativ mai sus menționat, au constituit cu întârziere garanțiile prevăzute la art.18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/2002, deși au respectat celelalte condiții stabilite prin convenție.

Având în vedere aspectele învederate precum și pentru creșterea colectării veniturilor bugetare și reducerea arieratelor s-a promovat această ordonanță prin care, prin derogare de la prevederile art.25 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.40/2002, s-a prevăzut menținerea valabilității înlesnirilor la plata acordate cu toate efectele prevăzute de reglementările legale în vigoare, pentru cazurile în care contribuabilii nu au respectat întocmai termenele de plată a ratelor, precum și condițiile în care înlesnirile au fost acordate, dar, până la 30 septembrie 2003, fac dovada că au achitat ratele și obligațiile bugetare curente, cu termene de plată până la această dată, împreună cu eventualele dobânzi și penalități de întârziere, precum și constituirea garanției și plata oricărui alte obligații ce nu fac obiectul convențiilor încheiate

Pentru a preantampina apariția unor cazuri similare s-a creat posibilitatea plății sumei aferente unei rate la data prevăzută în grafic sau până cel târziu la următorul termen, cu consecința plății de dobânzi și penalități de întârziere aferente.

Motivația necesității modificării art.13 alin (3) constă în faptul că acest articol prevede calcularea dobânzilor și penalităților de orice fel aferente sumelor stinse prin compensare la cererea debitorului, necuprinzând și dispoziții referitoare la calcularea acestor accesorii pentru compensările efectuate din oficiu de către organele fiscale competente.

Prin modificarea art. 19 alin (1), (1¹) și (2) s-a urmărit instituirea unor prevederi asemănătoare și echitabile, atât pentru dobânzile datorate de contribuabili la buget, cât și pentru dobânzile la care aceștia au dreptul, după expirarea termenului de 30 de zile pentru soluționarea cererilor de restituire sau rambursare.

De asemenea, s-a prevăzut modificarea art. 24 din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 79/2003, cu modificările și completările ulterioare, în sensul stabilirii modalităților de plată prin decontare bancară și a responsabilităților în cazul în care unitățile bancare nu decontează în termen sumele reținute din contul platitorului.

III. Suspendarea și abrogarea unor prevederi din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea, cu modificările și completările ulterioare:

În conformitate cu prevederile art. 9 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, cu modificările și completările ulterioare, sunt scutite de la plata taxei pe valoarea adăugată fără drept de deducere activitățile de cercetare-dezvoltare și inovare pentru realizarea programelor, subprogramelor și proiectelor, precum și a acțiunilor cuprinse în Planul național de cercetare-dezvoltare și inovare în programele nucleu și în planurile sectoriale, prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică. Sunt, de asemenea, scutite activitățile de cercetare-dezvoltare și inovație finanțate în parteneriat internațional, regional și bilateral.

Această facilitate contravine prevederilor Directivei a VI-a a Consiliului Comunității Economice Europene, cu care trebuie să se armonizeze legislația țării noastre în domeniu, fapt pentru care prin Documentul de poziție al României privind Capitolul 10 – Impozitarea, s-a prevăzut eliminarea acesteia până la 31.12.2006.

Capitolul de negocieri cu Uniunea Europeană privind impozitarea a fost închis provizoriu în cursul acestui an. Astfel, până la data aderării, România trebuie să introducă numai măsuri fiscale noi care să fie în concordanță cu politicile comunitare și să elimine pe cele dăunătoare, existente în prezent, conform angajamentelor asumate.

Întrucât prevederile introduse prin Legea nr.324/2003 contravin prevederilor comunitare în acest domeniu, extinzând în mod nepermis facilitățile existente în prezent, există riscul deosebit de mare de redeschidere a capitolului de negocieri, ceea ce ar conduce la imposibilitatea atingerii țelului propus de aderare a României la Uniunea Europeană la 1 ianuarie 2007.

În plus, aceste prevederi nu respectă nici Memorandumul ratificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2002 cu privire la politicile economice și financiare ale Guvernului României. Convenit cu Fondul Monetar Internațional, prin care s-a prevăzut că nu vor fi introduse scutiri fiscale sau alte noi facilități fiscale distorsionate.

Prin Ordonanța Guvernului nr. 57/2002, cu modificările și completările ulterioare, s-a instituit ca fondurile alocate de la bugetul de stat pentru acțiunile finanțate pe baza de programe, precum și pentru celelalte cheltuieli, stabilite în condițiile legii, să reprezinte cel puțin 0,8% din P.I.B.

Aplicarea acestei prevederi presupune în anul 2003 un efort bugetar de 14.750 miliarde lei, cu 11.306,5 miliarde lei mai mult decât este prevăzut în bugetul de stat pe anul 2003, respectiv 3.443,5 miliarde lei. Acest efort bugetar suplimentar nu poate fi susținut nici în anul 2003, nici în anul 2004, fapt pentru care prin ordonanța se reglementează ca prevederile referitoare la alocarea de la buget a unui procent de minim 0,8% din P.I.B. pentru cercetare să se aplice începând cu 1 ianuarie 2005.

IV. Modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 193/2002 privind introducerea sistemelor moderne de plată:

Unul din obiectivele prevăzute la domeniul III din Programul de acțiune al Guvernului și al Băncii Naționale a României pentru diminuarea blocajului financiar este "Introducerea obligatorie a acceptării cardurilor de credit/debit pentru operatorii economici care depășesc o anumită cifră de afaceri".

În vederea realizării acestui obiectiv a fost adoptată Ordonanța de urgență a Guvernului nr.193/2002 privind introducerea sistemelor moderne de plată prin care agenții economici furnizori de servicii de utilitate publică, precum și instituțiile publice care încasează impozite, taxe, amenzi, etc. aveau obligația să accepte încasări și prin intermediul cardurilor, începând cu anumite date.

Legea nr.250/2003 prin care a fost aprobată, cu modificări și completări, Ordonanța de urgență a Guvernului nr.193/2002, elimină obligativitatea acceptării cardurilor pentru încasarea impozitelor, taxelor, amenzilor, etc., dar a păstrat sancțiunile pentru nerespectarea prevederilor din Ordonanța de urgență nr.193/2002, motiv pentru care se impune abrogarea alineatului (1) de la art.3.

De asemenea, prin Legea nr.250/2003, dintr-o eroare de redactare, s-au modificat alineatele (5) și (6) ale art.2 din Ordonanța de urgență nr.193/2002 în loc de alineatele (4) și (5), eliminându-se astfel baza legală care permitea instituțiilor publice să prevadă în bugetele proprii creditele bugetare aferente cheltuielilor cu administrarea și operarea terminalelor de plată, iar noile alineate (4) și (5) au un conținut similar.

V. Modificarea Legii nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată:

Necesitatea modificării art. 26 alin. (1) lit. b¹) rezulta din faptul ca în implementarea prevederilor articolului mai sus menționat, au survenit o serie de dificultăți, cum ar fi :

- creditorii bugetari menționați la acest articol nu au comunicat, până la data inițierii prezentului proiect, conform prevederilor legale, obligațiile datorate și neachitate la bugetele pe care le administrează și nu au solicitat organelor fiscale teritoriale găsirea unor modalități de comunicare a acestora;
- programul informatic, care s-a considerat necesar a fi efectuat în vederea comunicării de către ordonatorii de credite a obligațiilor datorate și neachitate la bugetele pe care aceștia le administrează, pentru toți debitorii ce înregistrează astfel de obligații, este dificil de implementat și implică o perioadă îndelungată de timp, având în vedere și numărul mare al contribuabililor care înregistrează TVA de rambursat, elementele de identificare ale acestora, îndeosebi în cazul în care aceștia au sucursale și puncte de lucru. Totodată, programul informatic necesită, după întocmire, validarea acestuia printr-un protocol, de către fiecare din creditorii bugetari.
- sumele reprezentând TVA de rambursat nu sunt în toate cazurile atât de mari încât din acestea să fie compensate, în ordinea prevăzută de art. 26 alin (1), obligațiile către bugetul de stat, garanțiile de stat pentru împrumuturi externe, comisionul la fondul de risc și totodată, să rezulte, în cazul fiecărui contribuabil, diferențe de sumă din care să fie compensate obligațiile datorate celorlalți creditori bugetari.

VI. Modificarea unor prevederi din Ordonanța Guvernului nr. 65/1994 privind organizarea activității de expertiză contabilă și a contabililor autorizați:

Prin ordonanță se prevede modificarea prevederilor art. 14 potrivit căruia onorariile stabilite pentru expertizele contabile dispuse din oficiu în cursul procesului penal, în cauzele privind infracțiuni prevăzute în Codul penal sau în legi speciale, prin care a fost prejudiciat avutul public, erau avansate de la bugetul de stat de către Ministerul Finanțelor Publice, prin direcțiile generale ale finanțelor publice și controlului financiar de stat județene ori a municipiului București. Potrivit alin. (2), sumele avansate puteau fi recuperate ulterior, în condițiile prevăzute la art. 191 și 192 din Codul de procedură penală, hotărârile judecătorești definitive și, după caz, soluțiile adoptate de parchete prin care se dispune în legătură cu plata cheltuielilor judiciare urmând a fi comunicate, în acest scop, și autorității care a efectuat plata.

În practică au intervenit numeroase probleme legate de avansarea acestor onorarii de Ministerul Finanțelor Publice, deoarece în foarte multe cazuri acestea se recuperează cu mare întârziere. Prin modificarea acestor prevederi, urmează ca aceste cheltuieli să fie suportate de către organele de urmărire penală, fără a se mai acorda avansuri de către alt ordonator de credite, bugetele instituțiilor implicate fiind distincte.

VII. Modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 30/2003 pentru instituirea unor măsuri speciale privind producția, importul și comercializarea uleiurilor minerale:

În prezent vămuirea la import a uleiurilor minerale pentru care se datorează accize în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2001 privind regimul accizelor, cu modificările și completările ulterioare, are loc la șase birouri vamale, potrivit art. 8 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2003.

Aceste birouri vamale au fost stabilite potrivit art. 8 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2003, prin Decizia directorului general al Direcției Generale a Vămirilor nr. 685/25.04.2003, astfel: Dornești – județul Suceava, Galați – județul Galați,

Constanța port – județul Constanța, Giurgiu – județul Giurgiu, Episcopia Bihor – județul Bihor, Borș – județul Bihor.

Ca urmare a numeroaselor sesizări venite din partea agenților economici importatori de astfel de produse prin care se solicită mărirea numărului de birouri vamale prin care se pot derula astfel de operațiuni se prevede modificarea art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2003 astfel încât modificarea numărului birourilor vamale de frontieră destinate să vămuiască uleiuri minerale de tipul celor prevăzute în ordonanță să poată să fie efectuată potrivit necesităților economiei naționale.

VIII. Modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 209/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 254/2002 privind unele măsuri pentru creșterea atractivității la privatizare a societăților comerciale cu capital integral sau parțial de stat, ce dețin în administrare terenuri agricole proprietate publică sau privată a statului:

Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 209/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 254/2002 privind unele măsuri pentru creșterea atractivității la privatizare a societăților comerciale cu capital integral sau parțial de stat, ce dețin în administrare terenuri agricole proprietate publică sau privată a statului s-a prevăzut la art.2 ca înlesnirile la plată ce pot fi acordate în baza Legii nr. 254/2002 își pierd valabilitatea în situația în care societatea comercială nu își achită obligațiile bugetare curente ale fiecărui an fiscal începând cu data de 1 a lunii următoare intrării în vigoare a acestei ordonanțe de urgență, respectiv 1 ianuarie 2003. În cazul în care societatea comercială nu achită la scadența obligațiile bugetare curente, poate efectua plată acestora în cel mult 90 de zile, împreună cu dobânzile și penalitățile de întârziere aferente, dar nu mai târziu de data de 20 decembrie a fiecărui an fiscal.

Din practica întocmirii ordinelor comune de acordare a înlesnirilor la plată prevăzute în acest act normativ s-a constatat că o mare parte din agenții economici care ar trebui să beneficieze de înlesniri la plată nu se încadrează în prevederile art.2 menționat mai sus, în sensul că nu au achitat în termen obligațiile bugetare cu termene de plată începând cu 1 ianuarie 2003, depășind chiar și perioada de 90 de zile.

Fata de cele de mai sus și având în vedere dificultățile societăților comerciale din agricultură, pentru care s-a elaborat Legea nr. 254/2002, se prevede modificarea art.2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 209/2002.

IX. Prevederi referitoare la acordarea unor subvenții:

Pentru stimularea producției agricole și încurajarea producției interne de tractoare și mașini agricole se prevede că Ministerul Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului să fie mandatat să subvenționeze de la bugetul de stat, pe o perioadă de 5 ani, 25% din dobânda aferentă creditelor contractate de producătorii agricoli pentru achiziționarea de tractoare și mașini agricole din producția internă, modul de acordare a subvenției urmând să fie stabilită prin norme metodologice elaborate de Ministerul Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului și aprobate prin hotărâre a Guvernului.

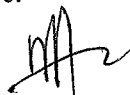
X. Reglementări privind emiterea scrisorilor de confort

Deoarece multe instituții financiare care finanțează diferite proiecte condiționează acordarea creditului de emiterea unor scrisori de confort, ordonanța prevede reglementarea posibilității ca Ministerul Finanțelor Publice, împreună cu alte ministere sau autorități ale administrației publice centrale coordonatoare ale activităților economice să emită astfel de documente, astfel cum sunt definite în textul ordonanței.

Dispozitii finale:

De asemenea, prin ordonanță se prevede republicarea tuturor actelor normative asupra carora s-a intervenit prin modificare si/sau completare prin prezenta ordonanta, pentru o utilizare mai facila a prevederilor legale in materie.

Față de cele prezentate mai sus, a fost întocmit proiectul de Lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului privind reglementarea unor măsuri în materie financiar-fiscală, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

PRIM MINISTRU

Adrian Năstase

